

**แผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาภัยจากอัคคีภัย
ของเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑**

๑. สถานการณ์ทั่วไป

อัคคีภัย เป็นสาธารณภัยที่เกิดขึ้นมากที่สุดในพื้นที่เขตพระโขนง ซึ่งสำนักงานเขตพระโขนงได้ตระหนักถึงปัญหาอัคคีภัย โดยดำเนินการตามมาตรการป้องกันและระงับอัคคีภัย รมรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักและมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยแล้วก็ตาม แต่อัคคีภัยยังคงเป็นภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและแต่ละครั้งจะสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งสถานที่เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยมักเกิดขึ้นในย่านที่อยู่อาศัย ชุมชนหนาแน่น อาคารขนาดใหญ่ อาคารสูง โรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์การค้า โรงแรมสรรพสถานบันเทิง และสถานบริการต่างๆ ซึ่งสถานที่เหล่านั้นมักมีการใช้พลังงานไฟฟ้า พลังงานเชื้อเพลิง พลังงานความร้อนและอื่นๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดอัคคีภัยได้ง่าย สาเหตุการเกิดอัคคีภัยส่วนใหญ่มักเกิดจากความไม่ตระหนักของประชาชน เช่น ความประมาท ขาดความระมัดระวัง พลังผลอ ไม่ดูแลซ่อมบำรุงการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า เต้าแก๊ส ละเลยการเปลี่ยนสายไฟฟ้าภายในบ้าน กรณีใช้งานมาเป็นระยะเวลานาน และใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่เก่าและชำรุด หรือไม่ได้มาตรฐาน มอก. จนเป็นสาเหตุของการเกิดอัคคีภัย โดยเฉพาะช่วงฤดูที่อากาศร้อนและแห้งแล้ง หรือในช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ ที่มีการจุดพลุ เล่นไฟ จึงมักมีอัคคีภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันและบรรเทาภัยจากอัคคีภัยที่อาจเกิดขึ้น จึงต้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาภัยจากอัคคีภัยกรุงเทพมหานคร เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างบูรณาการ ช่วยบรรเทาความเสียหาย หรือลดความสูญเสียที่อาจเกิดจากภัยอัคคีภัย

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเตรียมพร้อมด้านทรัพยากร ระบบการปฏิบัติ ทั้งหน่วยปฏิบัติการหลักและหน่วยสนับสนุน ให้สามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยอัคคีภัยได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพ

๒.๒ เพื่อกำหนดกรอบการปฏิบัติงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาภัย จากอัคคีภัยได้อย่างเป็นระบบและบูรณาการ

๒.๓ เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบตอชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อาจเกิดจากภัยอัคคีภัย

๓. นิยามศัพท์

อัคคีภัย หมายถึง ภัยอันตรายอันเกิดจากไฟที่ขาดการควบคุมดูแล ทำให้เกิดการติดต่อลุกลามไปตามบริเวณที่มีเชื้อเพลิง เกิดการลุกไหม้ต่อเนื่อง สภาพของไฟจะรุนแรงมากขึ้น ถ้าการลุกไหม้ที่มีเชื้อเพลิงหนุนเนื่อง หรือมีไอของเชื้อเพลิงถูกขับออกมามาก ความร้อนแรงก็จะมากยิ่งขึ้น

ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รองผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ผู้อำนวยการกลาง หมายถึง อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร หมายถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

รองผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร หมายถึง ปลัดกรุงเทพมหานคร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร หมายถึง ผู้อำนวยการเขต

ผู้บัญชาการเหตุการณ์ หมายถึง ผู้ที่มีอำนาจในการบัญชาการในพื้นที่เกิดเหตุ ผู้อำนวยการ

สั่งการ ตลอดจนควบคุมภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือได้รับมอบหมาย

อาสาสมัคร หมายถึง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

เจ้าพนักงาน หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่างๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

๔. ระดับความรุนแรง และการจัดการสาธารณภัย

การปฏิบัติตามระบบการบัญชาการเหตุการณ์ โดยรวมอำนาจสั่งการแบบรวมศูนย์เรียกว่า “Single Command” เพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนและความล่าช้าในการปฏิบัติ โดยมีผู้บัญชาการเหตุการณ์ (Incident commander) ในแต่ละระดับตามความรุนแรงของสาธารณภัย เป็นผู้บัญชาการสูงสุดและมีองค์กรรับผิดชอบในการแก้ไขเหตุการณ์ ดังนี้

ระดับ	การจัดการสาธารณภัย	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย	องค์กรรับผิดชอบ
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร (ผู้อำนวยการเขต) เข้าควบคุมสถานการณ์	กองอำนาจการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยสำนักงานเขต
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) เข้าควบคุมสถานการณ์	กองอำนาจการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) เข้าควบคุมสถานการณ์	กองบัญชาการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)
๔	สาธารณภัยขนาดร้ายแรง อย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรี หรือ รองนายกรัฐมนตรี ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เข้าควบคุมสถานการณ์	กองบัญชาการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)

๕. การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติ

๕.๑ องค์กรปฏิบัติที่รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร (ภาวะปกติ) ประกอบด้วย

๕.๑.๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต (กอปก.สนข.)

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๓๖ กำหนดให้ผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตของตน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ส่วนราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งภาคเอกชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต

๕.๑.๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร (กอปก.กทม.)

ทำหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร จัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนเผชิญเหตุตามประเภทความเสี่ยงภัย ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นหน่วยเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้รับผิดชอบ

๕.๒ องค์กรปฏิบัติในการจัดการในภาวะฉุกเฉินของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๕.๒.๑ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์สำนักงานเขต ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์สำนักงานเขต เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น โดยมีผู้อำนวยการเขตเป็นผู้ควบคุม สั่งการ เพื่อทำหน้าที่ในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น จนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สถานการณ์ปกติ พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น รวมทั้งอำนาจการ และประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทั่วถึง

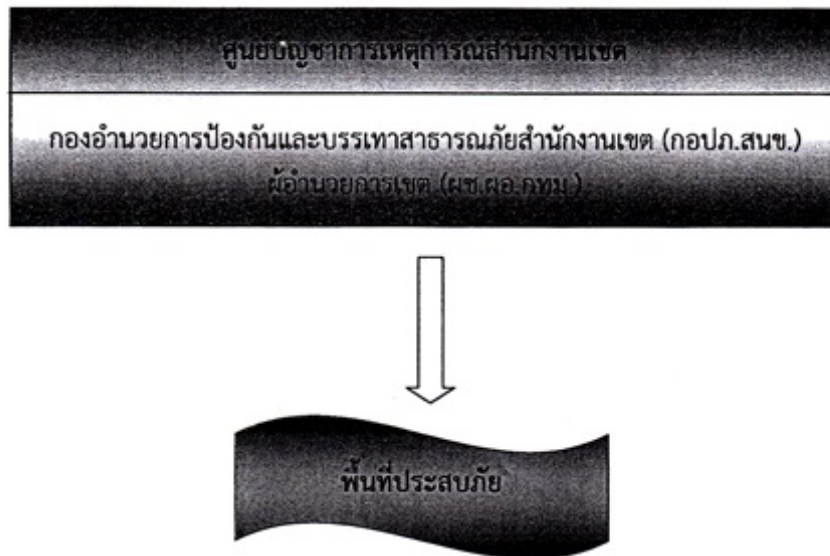
๕.๒.๒ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์กรุงเทพมหานคร ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์กรุงเทพมหานคร เมื่อภัยยกระดับเป็นระดับ ๒ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สภาวะปกติ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลัง เพื่อบริหารจัดการสาธารณภัย ประสานการเผชิญเหตุระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์การสาธารณกุศล โดยมีผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ควบคุม สั่งการและบัญชาการเหตุการณ์

๕.๒.๓ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้ากรุงเทพมหานคร ให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์กรุงเทพมหานคร แปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้ากรุงเทพมหานครของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ เมื่อมีการยกระดับการจัดการสาธารณภัยเป็นระดับ ๓ - ๔ มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามการบัญชาการเหตุการณ์ของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พร้อมทั้งอำนาจการควบคุม ปฏิบัติงาน และประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร และเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๕.๓ การเผชิญเหตุและบัญชาการเหตุการณ์ (Single Command) ภายใต้พระราชบัญญัติ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

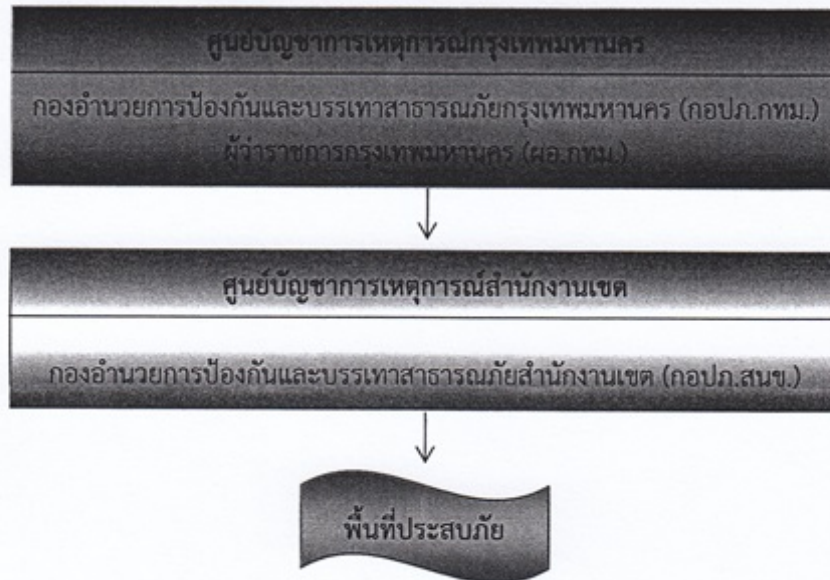
๕.๓.๑ กรณีเกิดสาธารณภัยความรุนแรง ระดับ ๑ (สาธารณภัยขนาดเล็ก)

สาธารณภัยขนาดเล็ก : กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต
สามารถควบคุมสถานการณ์ ระงับภัยได้โดยลำพังตามขีดความสามารถ ไม่ต้องการกำลังสนับสนุนจากภายนอก
ผู้อำนวยการเขตเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์/บัญชาการเหตุการณ์

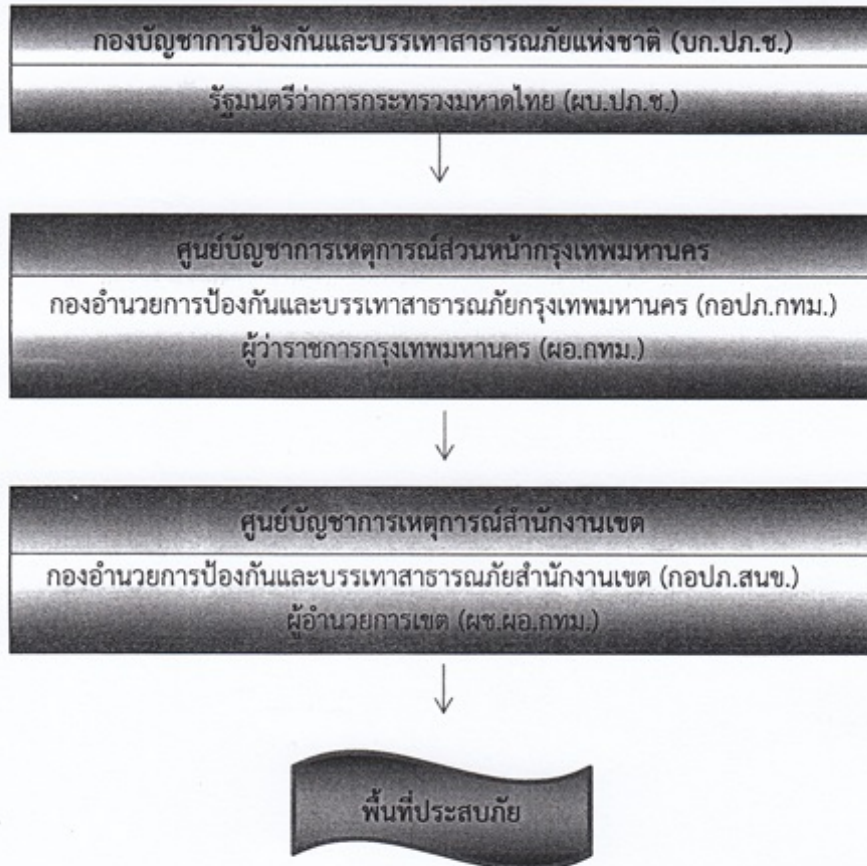
๕.๓.๒ กรณีเกิดสาธารณภัยความรุนแรง ระดับ ๒ (สาธารณภัยขนาดกลาง)

สาธารณภัยขนาดกลาง : เกินขีดความสามารถของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์และบริหารจัดการระงับภัยได้โดยลำพัง ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) เข้าควบคุมสถานการณ์/บัญชาการเหตุการณ์

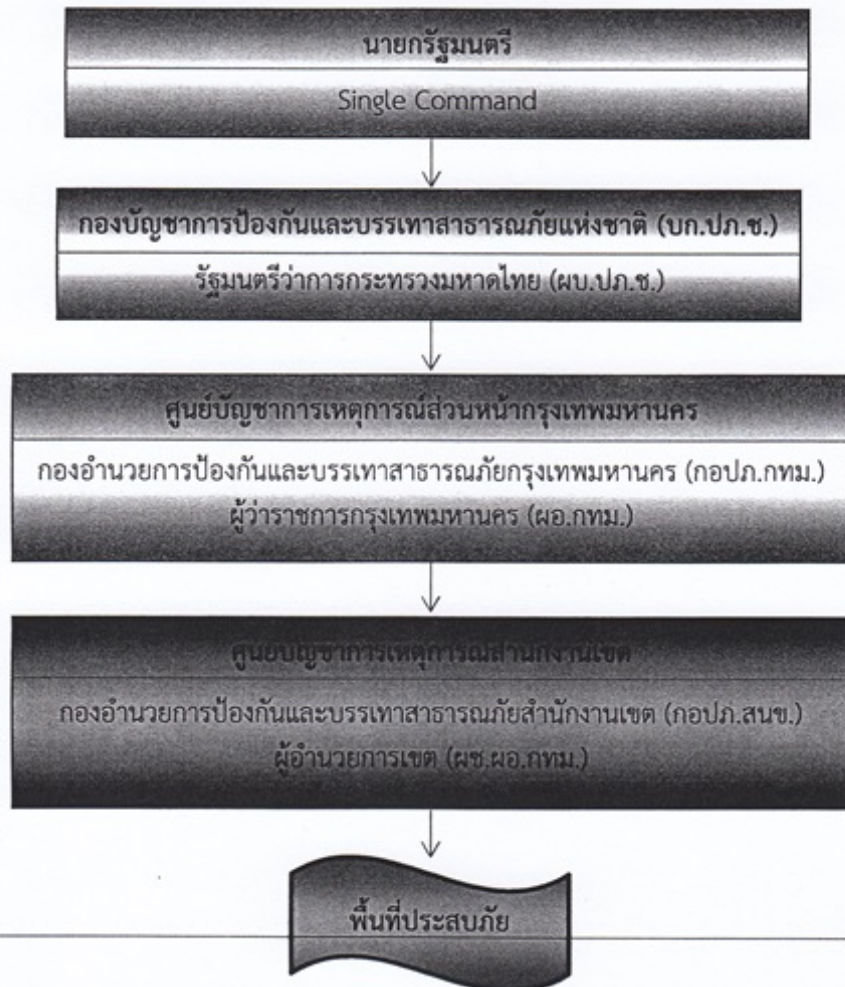
๕.๓.๓ กรณีเกิดสาธารณภัยความรุนแรง ระดับ ๓ (สาธารณภัยขนาดใหญ่)

สาธารณภัยขนาดใหญ่ : เกิดผลกระทบรุนแรงกว้างขวาง มีพื้นที่เสียหายเป็นบริเวณกว้าง เกินขีดความสามารถของผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ/อุปกรณ์พิเศษ/กำลังสนับสนุนระดับกรมสรรพกำลังทุกภาคส่วน เพื่อตอบโต้ เหตุฉุกเฉิน/บรรเทาภัย ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) เป็นผู้ควบคุมสถานการณ์/บัญชาการเหตุการณ์

๕.๓.๔ กรณีเกิดสาธารณภัยความรุนแรง ระดับ ๔ (สาธารณภัยขนาดร้ายแรงอย่างยิ่ง)

สาธารณภัยขนาดร้ายแรงอย่างยิ่ง : เกิดผลกระทบร้ายแรงอย่างยิ่ง ระดับวิกฤติผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์/ระงับภัยได้ นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายใช้อำนาจตาม ม.๓๑ แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ ควบคุมสถานการณ์ / บัญชาการเหตุการณ์ทุกพื้นที่ที่ทั่วราชอาณาจักร

๖. แนวทางการดำเนินงาน

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและปฏิบัติงานร่วมกันแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางดังนี้

๖.๑ ก่อนเกิดภัย ประกอบด้วย

๖.๑.๑ การป้องกันและลดผลกระทบ มีแนวทาง ดังนี้

(๑) สำนักงานเขต ประเมินความเสี่ยงจากอัคคีภัย โดยการประเมินภัยและความล่อแหลม เพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดอัคคีภัย รวมถึงศึกษาวิธีลดผลกระทบต่ออาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(๒) สำนักงานเขต ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัย และจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยจากอัคคีภัย รวมทั้งข้อมูลพื้นที่ปลอดภัย เพื่อรองรับการอพยพให้เป็นปัจจุบัน

(๓) สำนักงานเขต สำรวจ การก่อสร้างหรือปรับปรุงแก้ไขอาคารที่ก่อสร้างไว้แล้วหรืออาคารที่จะก่อสร้างให้มีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง ให้สามารถป้องกันอันตรายจากอัคคีภัย

(๔) จัดทำฐานข้อมูลกำลังเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อเรียกใช้ภัยได้ทันที

(๕) ส่งเสริมความรู้และความตระหนักแก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน เกี่ยวกับวิธีการป้องกันและปฏิบัติตนให้ปลอดภัยเมื่อเกิดอัคคีภัย

๖.๑.๒ การเตรียมความพร้อม

(๑) ฝึกอบรมอาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

(๒) จัดเตรียม เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นในการกู้ภัย อัคคีภัย และอาคารถล่ม

(๓) จัดเตรียมระบบสื่อสารหลัก ระบบสื่อสารรอง และระบบสื่อสารที่จำเป็น พร้อมทั้งจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารให้เพียงพอและใช้งานได้ตลอดเวลา

(๔) จัดเตรียมสถานที่พักพิง และจัดระบบการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว

๖.๒ ขณะเกิดภัย (ภาวะฉุกเฉิน)

๖.๒.๑ เมื่อเกิดเหตุอัคคีภัย

(๑) การระงับเหตุ (ทันทีที่ได้รับการแจ้งเหตุ)

- สำนักงานเขตในพื้นที่เข้าอำนวยความสะดวกกันเขตอันตราย และร่วมกันจัดระเบียบ

จราจร กับสถานีตำรวจในพื้นที่

(๒) ประสานหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันระงับเหตุ และช่วยเหลือผู้ประสบภัย เช่น การไฟฟ้า เพื่อดัดกระแสไฟฟ้า การประปา เพื่อเพิ่มแรงดันน้ำ โรงพยาบาลใกล้เคียง กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๓) กรณีต้องอพยพประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยดำเนินการอพยพประชาชนไปสู่สถานที่ที่ปลอดภัย

๖.๒.๒ กรณีภัยรุนแรง ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมาก และบริเวณกว้าง จำเป็นต้องระดมสรรพกำลังเข้าช่วยเหลือให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์สำนักงานเขต ตามระดับความรุนแรง พร้อมจัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบประจำศูนย์ฯ และดำเนินการ

- ค้นหา และกู้ภัย
- การแจ้งเตือนภัยและประเมินสถานการณ์
- การประกาศพื้นที่ประสบภัยพิบัติ
- การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
- การประเมินความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น
- รายงานข้อมูลข่าวสาร
- การอพยพผู้ประสบภัย/ศูนย์พักพิงชั่วคราว
- การประสานการปฏิบัติกับองค์การสาธารณกุศล

(๒) กรณีที่ผู้บัญชาการ ชั้นเหนือขึ้นไปเข้าควบคุมสถานการณ์ให้ส่งมอบการบัญชาการแก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์ตามลำดับชั้น

๖.๓ หลังเกิดภัย

(๑) จัดตั้งหน่วยบรรเทาทุกข์ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ได้แก่

- หน่วยปฐมพยาบาล/นำส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล
- ประชาสัมพันธ์ การเตรียมหลักฐาน เพื่อขอรับความช่วยเหลือเบื้องต้น
- มอบถุงยังชีพ/สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ประสบภัย

(๒) ประเมินความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

(๓) จัดหาที่พักชั่วคราวให้ผู้ประสบภัยและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้านสุขภาพอนามัย และสภาพจิตใจ

(๔) การจัดการศพผู้เสียชีวิตจากอัคคีภัย

(๕) การฟื้นฟูความเสียหายเบื้องต้น

(๖) ฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้ประสบภัยทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ และฟื้นฟูอาชีพ ให้สามารถดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างปกติ

(๗) ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณประโยชน์อื่น ๆ ที่เสียหายให้กลับสู่สภาพเดิม เช่น สถานที่ราชการ โรงเรียน สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ

๗. แนวทางปฏิบัติ กรณีศูนย์บัญชาการเหตุการณ์กรุงเทพมหานคร เมื่อเกิดอัคคีภัยที่รุนแรง ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมาก และเป็นบริเวณกว้าง

๗.๑ การติดตามสถานการณ์และเตรียมพร้อม

แนวทางปฏิบัติ

๑) ติดตามสถานการณ์อัคคีภัย ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์อัคคีภัย พร้อมทั้งจัดเจ้าหน้าที่เพื่อเฝ้าระวัง และการแจ้งเตือนภัย

๒) สื่อสารและประชาสัมพันธ์ ให้นหน่วยงานและประชาชน ทราบถึงสถานการณ์อัคคีภัยและวิธีการเตรียมความพร้อมของประชาชน เพื่อรับมือกับผลกระทบจากอัคคีภัย

๓) จัดเตรียมทรัพยากรต่างๆ ดังนี้

- (๑) จัดเตรียมบัญชีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครแจ้งเตือนภัย อาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัย เจ้าพนักงานและอาสาสมัครอื่นๆ ในพื้นที่
- (๒) จัดเตรียมบัญชีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอัคคีภัย วิศวกรรมโครงสร้าง เช่น อาคาร บ้านเรือน เชื้อเพลิง สะพาน ฯลฯ สารเคมีและวัตถุอันตราย อัคคีภัย ฯลฯ
- (๓) จัดเตรียมระบบสื่อสารหลัก ระบบสื่อสารรอง และระบบสื่อสารสำรองที่จำเป็น พร้อมทั้งจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์สื่อสารให้เพียงพอและใช้งานได้ตลอดเวลา
- (๔) จัดเตรียมสถานที่ปลอดภัยเพื่อรองรับผู้ประสบภัย พร้อมสิ่งสาธารณูปโภคที่จำเป็นและกำหนดจุดรวมพล สำหรับการอพยพ
- (๕) สำรองปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีพ เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันทีเมื่อเกิดภัย
- (๖) สำรองพลังงาน เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ

๗.๒ การปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๗.๒.๑ การควบคุมสถานการณ์

๑) การปฏิบัติการระยะ ๑๐ นาทีแรก หลังเกิดอัคคีภัย เป็นช่วงเร่งด่วนที่จะช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ เพราะผู้เคราะห์ร้ายจะมีโอกาสรอดชีวิตสูง ให้ความสำคัญกับการค้นหาผู้รอดชีวิต การรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ น้ำดื่ม อาหารปรุงสำเร็จ เสื้อผ้า และปฏิบัติตามแนวทาง ดังนี้

๑) การค้นหาผู้ประสบภัย

(๑.๑) กำหนดเขตและกั้นเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามมิให้ผู้ไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเข้าพื้นที่ประสบภัย

(๑.๒) สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว โดยส่งไขหน่วยกู้ชีพกู้ภัยเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย พร้อมอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรที่จำเป็น กู้ชีพกู้ภัย

(๑.๓) กรณีมีสถานการณ์รุนแรงอาคารถล่มพังทลายลงมา ควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีสูงมาใช้ในการกู้ภัย เช่น นำกล้องไฟเบอร์ออปติกขนาดเล็ก ที่ใช้ในทางการแพทย์หย่อนลงไปตามซอกของอาคาร เพื่อส่องหาผู้รอดชีวิต หรือใช้เครื่องวัดเสียงอัลตราโซนิก ที่ช่วยให้ได้ยินแม้กระทั่งเสียงที่เบาที่สุด

๒) การอพยพและการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว อพยพประชาชนและสัตว์เลี้ยงตามความจำเป็นของสถานการณ์ภัยไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราว

(๒.๑) ดูแล และบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว จัดระเบียบสถานที่อพยพ พร้อมทั้งลงทะเบียน ผู้อพยพตามคู่มือการอพยพ และคู่มือการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

(๒.๒) แจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคพื้นฐานตลอดจนจัดส่งปัจจัยสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหารที่ปรุงสำเร็จ น้ำดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องยังชีพที่จำเป็น

(๒.๓) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยในบริเวณศูนย์พักพิงชั่วคราว

๓) การรักษาความสงบเรียบร้อย

(๓.๑) จัดระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของพื้นที่ประสบภัย และพื้นที่อพยพตลอดจนการจัดกำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อจัดการจราจรในพื้นที่ประสบภัย เส้นทางอพยพ และพื้นที่ศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เพียงพอ พร้อมทั้งจัดเตรียมกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อสับเปลี่ยนกำลังพล โดยใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ภัย

(๓.๒) ปิดกั้นมิให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่ที่เกิดภัยและพื้นที่อันตราย จนกว่าสถานการณ์ภัยสิ้นสุดลง

๔) การประชาสัมพันธ์ในระยะ ๒ ชั่วโมงแรก

- จัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลผู้ประสบภัยจากอัคคีภัย เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล และประสานงานให้บริการแก่ประชาชนสามารถสอบถามข้อมูลผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิต

๒) การปฏิบัติการระยะ ๒ ชั่วโมง ให้ความสำคัญกับการค้นหาผู้รอดชีวิต และทรัพย์สิน สืบหาญาติ จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว และปฏิบัติตามแนวทาง ดังนี้

๑) การส่งกำลังบำรุง (Logistics)

- จัดส่งปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหารที่ปรุงสำเร็จ น้ำดื่ม ให้แก่ผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยให้เพียงพอและทั่วถึง

๒) การประเมินโครงสร้างพื้นฐานตามสถานการณ์ภัย

จัดชุดสำรวจวิศวกรรมโครงสร้าง เช่น อาคาร บ้านเรือน เชื้อเพลิง สะพาน ฯลฯ เพื่อสำรวจความแข็งแรงด้านโครงสร้าง ความปลอดภัยในที่พักอาศัย และเส้นทางคมนาคม และสำรวจโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายให้เร่งซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม ระบบสื่อสาร ไฟฟ้า และประปา ให้สามารถใช้งานได้

๓) การปฏิบัติการระยะ ๒ ชั่วโมง ให้ความสำคัญกับการค้นหาผู้รอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ และปฏิบัติตามแนวทาง ดังนี้

สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น เช่น ความต้องการด้านอาหาร น้ำดื่ม เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย ยา เวชภัณฑ์ ฯลฯ พร้อมทั้งรับเรื่องราวร้องทุกข์ และประสานการช่วยเหลือ อย่างรวดเร็วเป็นธรรม ทั่วถึง เพื่อช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉิน

(๑) สำรวจความเสียหายของผู้ประสบภัยเบื้องต้น เช่น ผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต ผู้สูญหาย บ้านเรือน โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งสาธารณประโยชน์ เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น สำหรับการให้ความช่วยเหลือโดยเร่งด่วน

(๒) ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ผู้ประสบภัยในเบื้องต้นตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๓๒ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลและบริหารจัดการเกี่ยวกับผู้เสียชีวิต

การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลให้เป็นอำนาจหน้าที่ของตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบ ในการตรวจชันสูตรเบื้องต้น บันทึกข้อมูลศพ การเก็บรักษาหลักฐาน เพื่อการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมากให้ประสานหาสถานที่และอุปกรณ์เก็บรักษาศพในระยะแรก

๗.๒.๒ การรับบริจาค

(๑) ให้จัดตั้งศูนย์รับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสำนักงานเขต โดย

(๑.๑) ให้หน่วยงานรวบรวมข้อมูลที่ได้รับบริจาค เช่น สิ่งของ เงินที่ได้รับบริจาค สถานที่จัดเก็บ

(๑.๒) เมื่อได้รับบริจาคเงินให้ออกใบเสร็จรับเงินให้ถูกต้อง

(๒) ให้กรุงเทพมหานครและสำนักงานเขตเป็นศูนย์กลางในการรับสิ่งของ และเงินบริจาค โดยเงินบริจาคมำเข้ากองทุนช่วยเหลือผู้ประสบภัย และแจกจ่ายสิ่งของให้ผู้ประสบภัยอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

๗.๓ การส่งมอบภารกิจหลังเกิดภัย

ก่อนปิดศูนย์บัญชาการเหตุการณ์สำนักงานเขต หลังสาธารณภัยผ่านพ้นไปแล้ว ควรประชุมหารือ เพื่อพิจารณาส่งมอบงานที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องให้หน่วยงานรับผิดชอบต่อไปตามแนวทาง ดังนี้

(๑) พิจารณาส่งมอบภารกิจต่างๆ ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้หน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องรับผิดชอบ เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เช่น ผู้ประสบภัยที่ได้รับบาดเจ็บหรือพิการ ที่ต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

(๒) จัดทำบัญชีการส่งมอบงานไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยระยะยาวให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ เรียบร้อย และต่อเนื่อง

(๓) สรุปผลการดำเนินงานการส่งมอบภารกิจหลังเกิดภัย พร้อมทั้งรายงานผู้บังคับบัญชาต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้เสนอแผน

(นายชูโชค ทิพย์โสทธิ)

เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตพระโขนง

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติแผน

(นายจิรศักดิ์ เพ็งกุล)

ผู้อำนวยการเขตพระโขนง